

## **10 Jaar Roerkoning**

- S. Wij, Thòmasvaer en Pieterne  
Vrij zeker kent u ons toch wel.
- T. Wij hadden van uw feest vernomen.  
En samen zijn we hier gekomen.
- P. Wij houden samen van plezier.  
Dus kwamen wij heel rap naar hier.
- T. Graag willen wij bij dit herdenken:  
Dit tweede lustrum aandacht schenken.  
Aan hoe het alles is ontstaan.  
En in die 10 jaar is gegaan.
- P. Hiervoor lazen we in de analen  
De vele Roerkoning verhalen.
- T. Laat ons beginnen bij 't begin  
Een hap een snap dat heeft geen zin.
- P. Ja dit is goed, jij mag beginnen.  
Er schiet me juist nog iets te binnen.  
Dat het begon met Ellen Vermaas,  
Zij was toen een hele baas!
- T. Zij plaatste een oproep in de krant  
Zò kwam er een club tot stand,  
Die weldra zeilde op de plas.  
Bij weer en wind, zéér in hun sas.  
Zij werden door Ellen de Plasvegers genoemd  
En werden als instructeurs geroemd.
- P. Maar O wat een pech,  
Ellen ging weg.
- T. Urenlang werd er gepraat  
En nagedacht het werd wel laat.
- P. Het resultaat dat laat zich raden,  
Werd omgezet in heuse daden.
- T. Ben Gosselink wilde met praten niet stoppen.  
Maar Han Witvoet sloeg spijkers met koppen.  
Hij wou een vereniging op gaan richten.  
Hiervoor ging men eindelijk zwichten.
- P. Annelies Stegenga wist een naam voor de club.  
Zij noemde de vereniging: Huppeldepup!

- T. Jos Frenee wilde zijn boot we verhuren.  
Maar dat zou niet eindeloos duren.  
Want na een jaar kwam hij alras  
Met een eigen zeilschool op de plas.
- P. Maar Thomasvaer vertel me even,  
Wie bracht de Roerkoning tot leven?
- T. 'k Weet het als je even wacht.....  
't Was Peter Louman die het bedacht.  
Daarna kwamen vele zaken  
Om tot een echte club te raken,  
Alles vorderde uur na uur.  
Het resultaat was: een Bestuur!
- P. Aan het hoofd stond Wouter Otten,  
Met die man viel niet te spotten.  
Zonder hamer, met een grap.  
Hield hij een vinger in de pap.
- T. Eerst moesten er statuten komen.  
Dat werd dan wel weer uren bomen.  
Hoewel het werd steeds uitgesteld.  
Een lang verhaal is gauw verteld.  
Na jaren kwamen ze pas klaar!  
Maar toen ook goed, dat is wel waar.
- P. Zeg wie je niet vergeten kunt?  
Mevrouw de Jong: 't centrale punt.  
Zij zorgde voor de administratie.  
Ze deed dit alles met veel gratie.  
Verdeelde de mensen over de boten.  
De kinderen hier en daar de groten.  
'k moet zeggen alles liep gesmeerd.  
Zelden ging er iets verkeerd.
- T. Haar man dacht: Och laat haar maar gaan.  
Al zag hij haar liever achter het aanrecht staan.
- P. 't Onderhouden van de boten gaf veel gemier.  
Al was er een bootsman, het hielp geen zier.  
Er raakten veel harpjes en peddels zoek.  
Maar niemand schreef ook wat in 't boek.
- T. Zodat de bootsman geen reserve kocht.  
En de instructeur een noodmiddel zocht.  
Want ging een schoot soms uit het fatsoen.  
Repareren kun je ook met een broekriem doen.

- P. Om verder onheil te voorkomen.  
Werd Vos als bootsman aangenomen.  
---
- T. Dan kwam het zeilkamp op de proppen.  
Hier moest men wel veel geld in stoppen.  
Want slapen in tjalk of boerderij  
Was er voor de Roerkoning niet bij.
- P. Het jaar er op kwamen luxere plannen!  
Om sanitaire problemen uit te bannen.  
Men ging een jeugdherberg bespreken.  
Voor mevrouw de Jong was dit het teken.  
Om haar Doerak aan te prijzen.  
Nu kon zij eerst goed bewijzen  
Wat zo'n boot wel kan verstouwen.  
Iedereen hielp mee met sjouwen.
- T. 13 man met plunjezak  
Ging volgens zeggen met gemak!  
---
- P. Weet je nog Ben Oostenbrink?  
Dat was toch een leuke bink.  
Die ging zeilen in de mist!  
Hij was verdwenen voor je het wist.
- T. Wat ook verdween dat was zijn bril.  
Dat was voor hem een bittere pil.  
Vooral later op de plas  
Hij dacht dat er geen muur meer was.  
---
- P. Onze Frans die goeie man,  
Die zonder roer wel sturen kan.
- T. Wierp de helmstok overboord,  
Hij zeilde verder ongestoord.
- P. Maar O wee de helmstock zonk:  
Arme Frans van Dierendonck.  
---
- T. Vergaderruimte viel niet mee.  
Ben Gosselink had een idee!
- P. 'n Gemeentekar – waar moet je hem kwijt.  
Dus: 't ging niet door: de club ten spijt.
- T. Op zekere dag was iets niet pluis.  
Wie kwam daar door de Gosselink-sluis?

- P. 't Was Wouter met z'n "piermegochel"  
Men lachte zich bekant een bochel.
- T. Maar tot vergaderen kwam het niet.  
Het ding belandde tussen het riet.
- P. Daar ging het steeds dieper zakken.  
Helaas men had geen duikerpakken!  
---
- T. Sommigen kwamen aan de man!  
Daar weet Joke Logchies van.  
Met haar was de Roerkoning zeer in z'n schik.  
De club bracht haar werk en Joke deed: "TIK".  
Met Peter samen werden bergen verzet.  
En op de "Imanja" had menigeen pret.
- P. Familie Groen moet mij van het hart,  
Zij waren er vanaf de start.  
Ze deden overal aan mee.  
En trouwen gingen er ook nog twee.
- T. De Roerkoning met z'n wel en wee,  
Ging zelfs met enkele blinden in zee.  
Begeleider was Klaas Mast.  
't Ging hem goed af, dat staat wel vast.
- P. Zeg verklaar me nu eens nader,  
Wie was toch wel Martin vader?
- T. Dat is de man van de brievenbus.
- P. Die gele op de steiger dus!
- T. Met 100 sleutels er bij.  
Vertel me eens waar bleven zij?  
---
- P. Het volgende moet nog verteld!  
Er heeft eens iemand opgebeld,  
Naar de instructeursvrouwen thuis.  
Met hun mannen was het niet pluis.
- T. Ze gingen met leerlingen aan de haal.  
Dat werd paniek allemaal.  
---
- P. Er is in die 10 jaar dus heel wat gebeurd.
- T. De één heeft gesproken de ander gezeurd.
- P. Al noemden we niet alle namen  
Die we in de notulen tegen kwamen!
- T. Neem nou eens Hanni of Ronald de Heus.  
Wat waren ze altijd bloedserieus.

- P. de voorzitter hebben we nog niet gehad.  
T. Nee die vertrekt naar Lelystad.  
P. Hebben ze weer wat te bomen.  
T. Een nieuwe zal er heus wel komen.  
P. Beste vrienden, nu stoppen we toch,  
Anders staan we hier morgen nog.  
S. Thomasvaer en Pieterneel wensen u heel veel succes!  
De Roerkoning blijft! Gaat nooit op de fles!